

SOUTĚŽ pro děti
 U PŘÍLEŽITOSTI 150. VÝROČÍ NAROZENÍ
 SV. TEREZIE Z LISIEUX
 V ÚČTĚ K PATRONCE LITOMĚŘICKÉ DIECÉZE
 SV. ZDISLAVĚ Z LEMBERKA

Proměň se v JEDNU Z TĚCHTO VZÁCNÝCH OSOBNOSTI
 a pošli svou fotografii
 s růžičkovou celinkou nebo korunkou v převlečení.
 Stačí je vystříhnout z tohoto letáku,
 který je také ke stažení na nocksotelu.cz v tiskovínách,
 popř. si vyrob svou podle vlastních představ.
 A, že je to spíš pro holky? Není...
 Kluci se mohou proměnit na RYTIŘE a poslat své rytířské foto.
 Zapojit do soutěže se mohou jednotlivci i skupiny.
 Fotografie s uvedeným jménem a kontaktem pošlete na e-mail:
nocksotelu@dlm.cz do 31. 7. 2023
 Nejkrásnější a nejnápaditější fotky zveřejníme v časopisu ZDISLAVA,
 na diecézním webu: www.dlm.cz a vyherce odměníme.

Biskupství litoměřické vyhlašuje k NOCI KOSTELŮ 2023

SOUTĚŽ pro děti
 U PŘÍLEŽITOSTI 150. VÝROČÍ NAROZENÍ
 SV. TEREZIE Z LISIEUX
 V ÚČTĚ K PATRONCE LITOMĚŘICKÉ DIECÉZE
 SV. ZDISLAVĚ Z LEMBERKA

Proměň se v JEDNU Z TĚCHTO VZÁCNÝCH OSOBNOSTI
 a pošli svou fotografii
 s růžičkovou celinkou nebo korunkou v převlečení.
 Stačí je vystříhnout z tohoto letáku,
 který je také ke stažení na nocksotelu.cz v tiskovínách,
 popř. si vyrob svou podle vlastních představ.
 A, že je to spíš pro holky? Není...
 Kluci se mohou proměnit na RYTIŘE a poslat své rytířské foto.
 Zapojit do soutěže se mohou jednotlivci i skupiny.
 Fotografie s uvedeným jménem a kontaktem pošlete na e-mail:
nocksotelu@dlm.cz do 31. 7. 2023
 Nejkrásnější a nejnápaditější fotky zveřejníme v časopisu ZDISLAVA,
 na diecézním webu: www.dlm.cz a vyherce odměníme.

Před svou smrtí řekl:
*Vždycky jsem plnila vůli Boží.
 Doufám proto, že po smrti
 bude Bůh také plnit má přání.
 Chci trávit své nebe tím, že budu
 na zemi neustále pomáhat jiným.
 Po své smrti sešlu na zemi déšť růží.*

Patronka:
 zahradníků, misionářů, karmelitek,
 letců, nemocných, Francie

Attributy:
 řeholní oděv, kříž, růže

Terezie sice navenek působila velice vyrovnaně, ale trpěla celý život stavou úzkosti. Často jí trýznila myšlenka, že jí Bůh opustí, i nejspíš tím pokusem, že jí Bůh opustí. Někdy nabyvala přesvědčení, že bude zatracena, ale dokázala se odevzdat Boží lásce.

Život v klášteře karmelitek je tvrdý. Strída se manuální práce, chůrová modlitba, a to tak, že na spánek je vyhrazeno jen 6 až 7 hodin. Terezie na popud své převorky navíc psala své vzpomínky z dětství, tak vznikl spis dnes známý jako Dějiny duše.

Tereziino křehké zdraví tvrdý život v klášteře nevydrželo. V roce 1896 začala kašlat krev, o rok později zemřela na tuberkulózu.

150. VÝROČÍ NAROZENÍ

SVATÁ TEREZIE Z LISIEUX

Svatá Terezie z Lisieux (2. ledna 1873, Alençon – 30. září 1897, Lisieux), vlastním jménem Thérèse Martin a řeholním jménem Terezie od Dítěte Ježíše a svatě Tváře, někdy označovaná též jako „Terezička“ nebo „Terezie od Ježíška“, byla francouzská řeholnice nyní uctívaná jako katolická světice, panna a mystička, velká postava karmelitánského řádu. Pius XI. ji v roce 1925 svatořečil a papež sv. Jan Pavel II. ji v roce 1997 v apoštolském listě *Divini Amoris Scientia* prohlásil za učitelku církve (*Doctor Amoris*).

Terezie se narodila 2. ledna 1873 v Alençon jako nejmladší z devíti dětí Louise Martina a jeho manželky Zélie, rozené Guérinové (roku 2015 byli svatořečeni). Měla čtyři sestry: Marii (*1860), Pavlínou (*1861), Leonii (*1863) a Célinu (*1869), další čtyři sourozenci (sestry Helena a Melanie a dva bratři zemřeli v dětském věku ještě před Tereziiným narozením. Terezii byla při křtu za kmotru její sestra, tehdy třináctiletá Marie. První roky svého života prožila Terezie v Alençon, po smrti Zélie Martinové (zemřela 28. srpna 1877) se celá rodina přestěhovala do Lisieux, kde žil se svou rodinou bratr Tereziiny matky, Isidor Guérin.

Terezie vyrůstala v katolické rodině. Od roku 1881 navštěvovala školu benediktinek v Lisieux. Když jí bylo 9 let, roku 1882, vstoupila do kláštera karmelitek v Lisieux a přijala řeholní jméno s. Anežka od Ježíše. Pavlínou posléze (roku 1886) následovala i nejstarší ze sester Martinových, Marie. Terezie již od dětství cítila povolání k zasvěcenému životu a toužila se, stejně jako její sestry, stát karmelitkou.

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ

SVATÁ ZDISLAVA

Na Českomoravské vysočině u města Žďáru poblíž Velkého Meziříčí je město Křižanov se zámek, rodiště Zdislavino. Je tedy rodem Moravanka. Narodila se někdy po roce 1220. Přesné datum neznáme. Její rodiče byli značně zámožní, vzdělaní a velmi zbožní. Zdislava měla mladší sourozence, tři sestry a bratra: Eufemii, Elišku, Libuši a Petra. Zdislava, Eufemie a Eliška se provdaly za české velmože a získaly si později mnoho chvály svým ctnostným životem, zvláště Zdislava.

Své dětství a dívčí léta prožila Zdislava ve vzorném rodinném prostředí na hradě Křižanově a patrně i v Brně, kde byl pan Přibyslav purkrabím. Rodiče jí poskytli všestrannou výchovu. Po jejich vzoru měla Zdislava velikou úctu ke stavu kněžskému a řeholnímu. Když jednou slyšela o šťastném životě poustevníků, rozhodla se je následovat. Nepozorovaně se vytrácela z křižanského hradu do nedalekých lesů, kde se snažila myslet jen na Boha, postila se a odpírala si pohodlí. Tajemně šumící lesy, odraz nebe v hladinách křižanských rybníků, všechno šepot boží přírody, náповědi čehosi nesmírného a silného rozněcovali její dětskou fantazii a naléhavou touhu po kráse, hloubce a vznešenosti něčeho, čemu ještě dobře nerozuměla. Vrozený sklon ke zbožnosti zapouštěl v mladičké Zdislavě kořeny stále hlubší.

Zdislava dospěla podle svědectví kronikáře v krásnou dívku a nejraději by byla vstoupila do sboru řeholních panen v některém klášteře. Měla jakési vnitřní podvědomé tušení o krátkosti svého života, a proto toužila žít v nejtěsnějším spojení s Bohem. On však chtěl, aby vstoupila do manželství a stala se matkou. Zdislava se provdala mladičká, bylo jí asi něco přes patnáct let, za Havla z rodu Markvarticů, pána na hradě Lemberku v severních Čechách. Po svatbě na Křižanově se tedy přestěhovala do pohraničních hvozdu severních Čech. Cestou tam se jistě zastavila v Praze, vždyť její rodiče žili v těsném přátelství s královskou rodinou.

Zdislava žila na hradě Lemberku v severních Čechách jako hradní paní a světice. Na hradě bývalo rušno, ale v jejím nitru byl vždy klid, pramenící z Boží milosti. Plnila všechny společenské povinnosti svého stavu a pečlivě se přitom starala o svou rodinu. Narodily se jí čtyři děti (Havel, Markéta, Jaroslav a Zdislav). Nejstarší Havel se stal důstojným nástupcem svého otce a zaujal přední místo ve společnosti českých velmožů. Podobně i další synové dosáhli významného postavení v českém království.

Se svým manželem Havlem postavila Zdislava v blízkém městě Jablonném chrám svatého Vavřince s klášteřem pro dominikány. Tento řád s apoštolským zaměřením si Zdislava tak oblíbila, že do něj vstoupila jako laická spolupracovnice, zůstávajíc ovšem v manželství.

Ač byla vznešenou hradní paní, přece s radostí často navštěvovala chudé, v nichž viděla očima víry samotného Ježíše Krista. Poutníci, nemocní a potřební nalézali u ní vždy nejlaskavější přijetí. Podporovala je, kde jen mohla a sama žila skromně. Byla proto všemi milována a nazývali ji matkou chudých.

Její svatost se potvrzovala i podivuhodnými skutky, které skrze ni učinil Bůh. V kronice Dalimilově čteme: „Pět mrtvých boží mocí vzkřísila, mnoha slepým zrak vrátila, chromých a malomocných mnoho uzdravila a nad jinými ubohými veliké divy činila“ (Dalimil 87, 5). Její příkladný život, naplněný láskou k Bohu a lidem, plný touhy po záchraně duší, a její zázračná moc pomáhající tělesně trpícím jsou názorně zachyceny na 24 obrazech, které jsou zavěšeny kolem její hrobky pod kostelem sv. Vavřince v Jablonném. Tato paní svatého života pomáhá mimořádně i dnes všem, kdo se na ni obrací ve svých duchovních i tělesných záležitostech. Dokladem jsou četná poděkování a dary k jejímu hrobu.

Paní Zdislava se nedožila vysokého věku. Byla chatrného zdraví a vyčerpala se životními povinnostmi. A tak po krásném rodinném životě se svým manželem a dětmi, po životě plném dobrých skutků zemřela na hradě Lemberku roku 1252 ve stáří asi 27 až 30 let. Oplakávána všemi domácími i poddanými a zvláště dominikány, které ctily jako své otce a milovala jako své syny.

Byla pochována v kostele sv. Vavřince v Jablonném, kde její tělo dodnes odpočívá.

28. srpna 1907 byla Zdislava blahořečena papežem sv. Piem X.
21. května 1995 Zdislava byla svatořečena papežem Janem Pavlem II.
24. října 2000 papež Jan Pavel II. prohlásil sv. Zdislavu za hlavní patronku litoměřické diecéze. Od jara 2002 dle ustanovení krajského zastupitelstva je patronkou celého Libereckého kraje.

Zdroj: www.zdislava.cz

Podle knihy P. Ambrože M. Svatoše O.P. „Paní Zdislava“

Patronka:

rodin, kongregace sester dominikánek, Diecéze litoměřické, Libereckého kraje, českého národa...

Atributy:

děti, manžel, kostel, vinná réva a břecťan, erb Ivíce, rozdatelka almužen chudým či ošetřovatelka nemocných

www.nockostelu.cz

© 2023 Biskupství litoměřické. Grafika: StudioLinka.

Zdroj: cs.wikipedia.org

www.dltm.cz

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ

SOUTĚŽ NOCI KOSTELŮ 2023

KORUNKA SV. ZDISLAVY A ČELENKA Z RŮŽÍ SV. TEREZIE

Návod k použití

Tento papírový leták je určen k soutěži Noci kostelů nebo pro radost malým slečnám.

Jedná se o vystřihovánku. Stačí jen odstříhnout pás na jedné či druhé straně, na kterém je vyobrazena buď korunka nebo čelenka. Starší děti mohou pečlivě vystřihat přesné tvary jako je tomu na obrázcích. Menším dětem mohou pomoci rodiče nebo starší sourozenci.

Nakonec zbyde ještě na památku středový pás s povídáním o obou světcích.

Pravidla letošní soutěže najdete na předchozích stranách. Na vaše fotografie se těšíme :-)

2. a 3. strana letáku

A B

Díl A i B má protilehlý díl vždy na opačné straně. Důležitá informace zejména při tisku po A4. Poté je třeba uprostřed díly ještě slepit.

1. a 4. strana letáku

A B

Leták najdete na místech konání Noci kostelů nebo si ho můžete stáhnout z webu: www.nockostelu.cz/tiskoviny